

Hyspalen. Decimorum.

421

40

Rer. Pater. **P**ossident Patres Conuentus siti extrâ mu-
ros Ciuitatis Hispalen. Ordinis Sanctissi-
mae Trinitatis Calceatorum Tenimentum nuncupatum de' Marcha-
moron, situm in districtu Loci de Alcalà de Guadayra, ex cuius
fructibus singulis annis Decima persoluta fuit Reuerendissimo Capi-
tulo Hispalen., tamquam Administratori Generali Decimarum
dictæ Diœcesis; Cumque dicta solutio modernis Patribus non pla-
ceret, coeperunt excogitare modum, quo ab earum solutione se
possent eximere, & credentes, quod si dictum Tenimentum ex-
pensis Prouinciae coleretur, intentum consequi possent, hinc de
mense Martij 1715. congregato Definitorio in Conuentu de Ron-
da Prouinciae Andalutiæ dicti Ordinis, decreuit, ut in posterum di-
ctum Tenimentum coleretur expensis Prouinciae, & prò illa à Patre
Prouinciali, qui teneretur reddere rationes dictæ administrationis,
vt ex *Summ. Num. I.*

Congregati subinde dicti Patres in eodem Conuentu de Ronda sub
narrativa, quod ipsi ex priuilegijs eorum Ordini concessis à Sum-
mis Pontificibus Nicolao Quinto, & Clemente Quinto haberent fa-
cultatem eligendi Conseruatorem, etiàm prò Causarum Civilium,
& Criminalium cognitione, nominarunt in Conseruatorem Do-
minum Andream de Solis, & Barrena Priorem Conuentus S. Iaco-
bi d'Espada Ciuitatis Hispalen. *Summario Numer. 2.*, cui præsen-
tata dicta nominatione de Mense Iulij 1715. illam acceptauit, ac
notificari mandauit Don Ioanni Monroy tunc Vicario Generali
Archiepiscopatus Hispalen. *dicto Num. 2. litt. C.*, & Notarius testa-
tur illam dicto Vicario Generali notificasse *dicto Num. 2. litt. D.*

His peractis Prouincialis dictæ Prouinciae assignauit prò custodia dicti
Tenimenti Fratrem Franciscum de Vaena Religiosum dicti Ordini-
nis, vt ex illius depositione *Summario Num. 3.*, cumque ex dicto
Tenimento anno 1716. collectæ fuissent ter mille fanegæ tritici, &
hordei *dicto num. 3. litt. G.*, licet Conductor Decimarum dicti loci
de Alcalà, pluriès instetisset prò solutione Decimæ, prætatus Reli-
giosus illam soluere recusauit sub prætextu, quod Tenimentum
colebatur expensis Prouinciae, quodque Religio erat exempta à
solutione Decimarum illorum prædiorum, quæ proprijs expensis
colebant, quo circà dictus Conductor Iudicium instituit coràm
Reuerendissimo Vicario Generali Archiepiscopatus Hispalen. prò
solutione Decimæ, & nè interim à dicto Tenimento frumenta af-
portarentur mandauit illa mensurari, prout non finè contradic-
tione mensurata fuerunt *d. Summ. Num. 3.*

Hinc Procurator dicti Conuentus comparuit coràm dicto Conserua-
tore, & exhibitis coràm eo priuilegijs, de quibus in *Summario nu-
mero 4. 5., & 6.* quamuis in illis nulla tribueretur Patribus Aduer-
sarijs exemptio à solutione Decimarum illorum prædiorum, quæ
proprijs expensis colunt, vt ex lectura appetat, instetit, vt dictus

Conseruator inhiberet præfato Vicario Generali, nè in illius cognitione se intromitteret, vtque Causam ad se auocaret *Summar.* *Num. 7.*, qui litteras inhibitorias, & auocatorias decreuit, & relaxauit *Summar.* *Num. 8.*, quas dicti Patres notificare fecerunt Vicario Generali Hispalen., qui respondit, quod tam ipse, quam sui Prædecessores erant in quasi possessione cognoscendi in prima Instantia Causas Decimales, etiam curi Regulares, ideoque interpellauit dictum assertum Conseruatorum, vt à cognitione dictæ Causæ se abstineret, alias appellabat ad Sanctissimum *Summario* *Num. 8. lit. A.*

Hic tamen minimè attentis assertus Conseruator non obstante appellatione se declarauit Iudicem competentem, & mandauit relaxari secundas litteras inhibitorias sub pena excommunicationis cùm præfixione vnius diei ad comparendum *Summario* *Num. 9.*, à quo quidem Decreto ex parte Reuerendissimi Capituli suit interposita appellatio *Summario* *Num. 20.*, & dictus assertus Conseruator decreuit non esse locum admissioni dictæ appellationis, quodque litteris relaxatis daretur plena executio *Summ.* *Num. 11.*, & quamuis ex parte Reuerendissimi Capituli productum fuit documentum circa quasi possessionem, quæ à centum, & ultrà annis sempèr Provi-fores Archiepiscopatus Hispalen. causas Decimales contrà Regulares in prima Instantia cognouerant *Summario* *Num. 12.*, adhuc tamen dictus assertus Conseruator mandauit Vicario Generali Hispalen., vt sub pena excommunicationis ipso facto incurren. statim visis litteris inhibitorijs à cognitione dictæ Causæ se inhiberet, vtque ab ea transmitteret alias haberetur prò excommunicato vitando *Summario* *Num. 13.*

Hinc ad evitanda scandala, quæ prò defensione Iurisdictionis in hac materia sempèr oriri consueuerant, fuerunt expeditæ litteræ citatoriæ cùm compulsorialibus huius Supremi Tribunalis, & transportatis Processibus supplicat Reuerendissimum Capitulum huic Supremo Senatui, vt declarare dignetur causam supèr solutione Decimarum spectare ad Ordinarium cùm Clausula = circumscriptis omnibus gestis coram asserto Conseruatore, & refectis omnibus expensis, & videtur in omnibus annuendum.

Et quidem circa Signaturam primæ partis, quæ supplicamus declarari Causæ cognitionem ad Ordinarium spectare videtur indubitatum propter Iuris assistentiam, quæ munitus est Ordinarius in Iure cognoscendi omnes Causas ad Forum Ecclesiasticum spectantes in prima Instantia tam ex dispositione Iuris communis *in cap. 1. de Iudic. cum concordantibus*, quam ex dispositione Sacri Concilij Tridentini *sess. 24. cap. 20. de reformat. incipien.* Causæ omnes.

Quæ quidem Iuris assistentia eo magis locum habet in Causis Decimalibus, etiam contrà Regulares exemptos per Textum expressum *in cap. 2. §. Diocesanis de Decimis in 6.*, vbi Canonistæ, & probat idem Barbos. in collect. ad dictum Textum, & Pater Oliua de Foro Ecclesiæ part. 3. quest. 38. num. 8., & seqq., vbi firmat, quod etiam Regulares exempti in Causis Decimalibus in prima Instantia sunt

conueniendi coram Ordinario.

Neque enim Regulares in Causis Civilibus, & præsertim Decimalibus, quæ Iudicialem indaginem requirunt, sunt exempti à Iurisdictione Ordinarij, sed illi subiiciuntur, vt mox pleniū probabitur ex constitutionibus Apostolicis, Doctorum Auctoritatibus, & Sac. Congregationis resolutionibus.

Indubitanter quia Reuerendissimus Archiepiscopus Ispalensis reperiatur in quasi possessione cognoscendi in prima Instantia cōtrà Regulares pretendentes exemptionē à Decimarum solutione Causas Decimales Iudicialem indaginem requirentes, vt ex *Summario nu. 12.* & ad *Ordinarium Ispalen.* ab hoc Supremo Senatu remissa fuit Causa Decimalis ad Instantiam Reuerendissimi Capituli contrà Venerabile Hospitium nostræ Dominæ de Guadalupè Societatis Iesu Ciuitatis Ispalen. ad relationem R. P. D. de Tassis in Signatura habita die 28. Ianuarij 1706. mediante rescripto = *Ad Iudicem Decimalrum, & amplius.*

Quin obstet, si dicatur præmissa non procederè quoad illos Religiosos, qui habent facultatem à Sede Apostolica deputandi Iudices Conseruatores: tunc enim etiam cognitio Cautarum Ciuilium, quæ Iudicialem indaginem requirunt spectat ad Iudicem conseruatorem, non autem ad Ordinarium, seu loci Diæcesanum.

Quoniam pro remotione obiecti plures recurrent ineuitabiles responses, quarum prima est, quod scilicet Aduersarij nullo Priuilegio, aut Breui Apostolico docuerunt habere Priuilegium, seu indulsum nominandi, & deputandi prò suorum Priuilegorum defensione Conseruatorem, siue perpetuo, siue ad tempus, & nihilo minus nulli Religioni, seu Ordini licet Conseruatorem eligere, & deputare, nisi hanc facultatem obtinuerint à Sede Apostolica, ad quam solum spectat hanc facultatem concedere, vt est Textus expressus in cap. primo de offic. delegati in 6. ibi = *Vt Conseruatores, quos plerumque concedimus, & in cap. final. eod. tit. ibi - Hac constitutione perpetuò valitura sanctimus, vt Conseruatores, qui aliquibus plerumque à Sede Apostolica conceduntur, & probat quoque constitutio Clementis VIII. impressa penè Chokier de Iurisdictione Ordinarij in exemptos tom. 1. par. 1. quæst. 39. num. 5. ibi = Cupiens salubriter prouidere, declarauit nullas, & inualidas omnes, & quascumque Iudicum deputationes in litteris Conseruatorijs &c. quomodolibet expeditis habetens per Sedem Apostolicam perpetuò, vel ad tempus non dum elapsum concessas = Id ipsum probat constitutio Gregorij XV. impressa in Bullario inter duas Constitutiones in ordine la 9. §. 1. & in specie probant Barbos. in cap. final. de Officio Iudicis Delegati in 6. num. 3. Passerinus num. 6. Azor. Institut. moral. tom. 2. lib. 5. cap. 34. quæst. 6. Portell. in dubijs Regularium Verbo Conseruatores nu. 1. Mandos. de Signatura Gratiae in verbo conseruatoria Moneta de Conseruatoribus cap. 4. num. 27. & seqq. Tamburin. de Iure Abbatum tom. 3. disput. 17. quæst. 1. num. 7.*

Cum itaque Aduersarij huc usque non docuerint, nec quod à Sede Apostolica habuerint facultatem deputandi. & nominandi Conser-

uatorēm ; multoq[ue] minus , quod Sedes Apostolica illis per Bre-
ue Conseruatorem deputauerit , vtique deputatio Conseruatoris
ab ipsis facta est nulla , & inualida , cum nulli liceat Conseruato-
rem , & Iudicem sibi assumere propriā auctoritate , nisi facultatem
à Sede Apostolica obtinuerit , vt plenē probat Passerinus ubi supra
nu.6. vers. quia dare Conseruatores sit prohibitum Iure communi .

Et quamvis in actu deputationis , de quo in Summ. num.2. lit.A. , asse-
ruerint habere facultatem deputandi Conseruatores ex priuilegijs
Nicolai V. , & Alexandri V. , & aliorum Summorum Pontificum :
nihilominus ex actis non constat vñquam ipsos , vel à dictis Ponti-
ficibus , vel ab alijs huiusmodi facultatem obtinuisse , nam in nullo
ex Priuilegijs tam coram Conseruatore , quam coram Ordinario
exhibit is , de quibus in Summ. num.4. 5. & 6. , illis concessa appa-
ret facultas deputandi Conseruatorem , vt ex lectura apparet .

Verūm quatenus Aduersarij probarent ipsos obtinuisse , vel à Nico-
lao V. vel ab Alexandro V. facultatem assumendi Conseruatorem ,
vel ex Priuilegijs communicationis , quam habent cùm aliquibus
Ordinibus dumtaxat , vt ex Summario num. 6. , nihilominus huius-
modi Conseruatores solum habent facultatem cognoscendi , seu de-
fendendi Religiosos à manifestis iniurijs , quę illis irrogantur , di-
ctisque Conseruatoribus est à Iure interdictum , vt possint se intro-
mittere in cognitione Causarum , quæ Iudicialem indaginem requi-
runt , vt sunt Textus expressi in dicto cap. 1. de Officio Delegati in 6. ,
ibi = Statuimus , vt Conseruatores , quos plerumque concedimus , à ma-
nifestis iniurijs , & violentijs defendere possint , quas eis committimus
defendendas , nec ad alia , quæ Iudicialem indaginem exigunt , suam
possint extendere potestatem , & in cap. final. cod. tit. §. Ut autem , ibi =
Vi autem Conseruatores limites sibi traditæ potestatis , quos frequentè
excedunt metu pœna diligentè obseruent , decernimus , vt si de alijs ,
quam de manifestis iniurijs , & violentijs scienter se intromiserint , seu
ad alia , quæ Iudicialem indaginem exigunt , suam extenderint potesta-
tem , eo ipso per unum annum ab Officio sint suspensi : Pars verò quæ
hac fieri procurabit sententiam excommunicationis incurrat , à quā non
possit absolui , nisi ei , quem sic fatigauit indebet , primò satisficerit in-
tegraliter expensas , quodque Conseruatores Regularium non ha-
beant aliam potestatem , seu Iurisdictionem , quam illos defendendi
à manifestis iniurijs , & violentijs , quodque cognoscere non possint
Causas Iudiciales , quæ requirunt Iudicialem indaginem , probant
vno ore Doctores , Reuerendissimus Petra ad Constit. Apostolicas
Tom. 4. ad Consilium. 10. Dugonij Quaest. num. 8. , Barbos. de Epis-
copo par. 3. allegat. 106. num. 16. Kochier de Iurisdictione Ordinarij
in par. 1. quæst. 36. num. 6. , Tamburrin. de Iure Abbat. tom. 3. dis-
putatione 17. quæst. 2. num. 2. , & seqq. , Pignattell. consultat. 165.
num. 4. tom. 1. , & consult. 1. num. 6. tom. 3. , & plenē consultat. 33.
per tot. tom. 8. , Cardinalis de Luca in Miscellaneis Ecclesiasticis dis-
curs. 1. num. 67. , Rota in Toletana Iurisdictionis coram Lancellot.
p[ro]p[ter]e Marchesan. de commissionibus par. 1. cap. 2. pag. 143. , & in
vnā Mediolanen. rescissionis contractus coram eodem apud Marche-
san.

san. ubi supra fol. 144. & in recent. decis. 184. num. 21. par. 11. & ita fuisse resolutum à Sacra Congregatione Concilij testatur Pignattellus in argumento dictæ Consultationis 36. tom. 8. ibi = An Regulares habentes Conseruatorem legitimè electum debeant coram eodem Conseruatore conueniri in Causis Ciilibus requirentibus discussiōnem, & indaginem Iudicialem, quando sunt Rei, vel potius coram Ordinario = Die 24. Martij 1657. Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reuerendissimorum DD. Sacri Concilij Tridentini Interpretum inhærendo declarationibus alias editis censuit Regulares etiam Reos debere in huiusmodi causis iudicialem discussionem, & indaginem requirentibus coram Ordinario, & non coram Conseruatoribus conueniri; Alias duas resolutiones adducit Dominus meus Farnia in nouissimo tractatu de Iurepatronatus par. 2. can. 22. casu 2. fol. 378. num. 5. nempè in Papien. Conseruatore 6. Iunij 1682., & in Constantien. 9. Aprilis 1701.

Tunc enim possunt Conseruatores cognoscere causas Ciiles Regularium requirentes discussionem Iudicialem, illasque possunt ab Ordinarijs auocare, quoties in litteris Apostolicis conseruatoriæ datur expressa, & explicata facultas cognoscendi causas Ciiles requirentes Iudicialem indaginem, & quoties Religiosi sunt Rei, & non actores, prout simile priuilegium fuisse concessum Carthusiæ Papien, testatur Pignatelli dicta consultat. 36. num. 26. §. final. & simile amplissimum Priuilegium concessum fuisse PP. Societatis Iesu, & Sacre Religioni Hierosolymitanæ, testatur Card. de Luca de Regularibus discurs. 57. num. 30., & cum hac distinctione procedunt Doctores, quod aut Regulares habent indultum speciale eligendi Conseruatorem cum amplissima facultate, vt possit cognoscere de causis Ciilibus Religiosorum requirentibus telam Iudicariam, & indaginem Iudicialem, & tunc possunt Conseruatores huiusmodi causas cognoscere, aut litteræ conseruatoriæ non tribuunt Conseruatori expressè dictam facultatem, & tunc causæ Ciiles Religiosorum requirentes indaginem Iudicialem, sunt cognoscendæ coram Ordinario, ut per Barbos. de offic., & potestate Episcopi dicta allegat. 106. num. 57. Card. de Luca dicto discurs. 51. num. 16. de regularibus Farnia ubi supra num. 14., & cum hac distinctione semper processit Rota, vt videre est in decis. 616. num. 2. part. 2. recent., & coram Vbald. decis. 239. num. 2. & decis. 283. num. 5. part. 15. in qua causa scripserat Card. de Luc. dicto discurs. 52. de Regular. & cū eadem distinctione processit Sacra Congregatio Concilij in dicta Papien. 6. Iunij 1682. quam transcripsit dictus modernus Farnia num. 14. insinc ibi = An conseruatores prædicti possint cognoscere causas Regularium Iudicialem discussionem requirentes, tam ubi Regulares sunt Rei, quam ubi sint Actores, responsum fuit = negatiue = nisi ad sit priuilegium in contrarium.

Ad hoc enim, vt Conseruator possit auocare causas Ciiles Regularium, quorum sit Conseruator, ab Ordinario non sufficit fuisse legitimè, & seruata forma Iuris, & constitutionū Apostolicarū electū à Regularibus habentibus à Sede Apostolica facultatem eligendi, &

nominandi Conseruatorem, sed etiam oportet, ut Summus Pontifex in litteris conseruatoriæ dicto Conseruatori expressam concesserit Iurisdictionem cognoscendi causas Ciuiles requirentes discussionem Iudicialem Regularium, quorum sit Conseruator, sine qua speciali facultate nō solū in causis Ciuilibus nō potest se intromittere, & eorum cognitio spectat ad Ordinarium, sed etiā tam ipse Conseruator, quam Pars, quæ causam fecit auocare, subiiciuntur pœnis inflictis in dicto cap. final. de officio, & potestate Iudicis Delegati in 6. dicto §. Ut autem, cuius verba supra transcriptissimus.

Cum itaque in casu nostro PP. Aduersarij nequè docuerint dè Priuilegio, quo ipsis tributa fuit facultas eligendi Conseruatorem, neque docuerint Sedem Apostolicam eorum Conseruatori tribuisse facultatem, vt contra Iuris communis dispositionem cognoscere possit dè causis Ciuilibus Aduersariorum requirentibus Iudicialem indaginem, vtique hæc causa est remittenda ad Ordinarium, non autem ad Iudicem conseruatorem juxta punctualissimas authoritates superius adductas, & resolutiones Sacrae Congregationis Concilij superius relatas.

Quinimmò pliù probamus, nam dato etiam, numquam tamen admisso, quod Aduersarij habuissent à Sede Apostolica facultatem nominandi, & eligendi Conseruatorem, & admisso quoq; quod Summus Pontifex Conseruatori per Aduersarios eligendo concesserit facultatem cognoscendi etiam causas Ciuiles dd. Religiosorum indaginem Iudicialem requirentes, adhuc tamen hæc causa ad Ordinarium est remittenda: quia habentes huiusmodi priuilegia in electione Conseruatoris tenentur seruare formam præscriptam in Constitutione nona Gregorij XIII. quæ etiam est transcripta apud Faganum in cap.: *Si clericus dè Foro competenti insine*; In illa enim fuit plenè sancitum, vt si Religiosi habentes dicta Priuilegia in electione Conseruatoris non seruauerint formam in dicta Constitutione præscriptam, tunc causæ Ciuiles requirentes Iudicialem indaginem sint coram Ordinario cognoscendæ: Näm in dicta Constitutione primo loco annullantur omnes deputationes Conseruatorum usque tunc factæ, Secundo mandatur illas denuo fieri juxta formam in dicta Constitutione præscriptam; & si juxta formam prædictam non fierent, vltra alias pœnas sancitur dictas deputationes esse nullas, & inualidas, quodque interea Regulares in dictis causis Ciuilibus Ordinarij Iurisdictioni subiicerentur ibi = *Quodque deinceps litteræ conseruatoriæ per Sedem Apostolicam concedendæ transcriptis tantum dirigantur, & si quæ litteræ aliter expedirentur, illæ, & deputationes huiusmodi, omniaque inde sequenda nullius sint roboris, vel momenti, & nihilominus, qui secus quam juxta formam superius transcriptam Conseruatores huiusmodi cum effectu eligere, nominare, seu deputare, aut electis, nominatis, seu deputatis, vii anni fuerint, Regulares quidem voce actiua, & passiva sint ipso Iure priuati, adeout habilitatem à nemine, præter quam à Romano Pontifice consequi valeant &c. & prædictorum omnium Conuentus, Monasteria, & loca huiusmodi, eorumque personæ, & bona careant Conser-*

uatore ad annum, ita ut illorum causæ intercedat coram Locorum Ordinarijs conueniantur, & inferius ibi = Alioquin è termino elapsò quamdiu Conseruatores secundum formam præseniis Constitutionis non elegerint coram iisdem Ordinarijs conueniantur.

Patet itaque ex prædictis, quod ubicumque Regulares habent facultatem eligendi Conseruatorum etiam pro causis passiuis telam, & indaginem iudicialem requirentibus, oportet, vt Conseruatores eligant iuxta formam præscriptam in Constitutione Gregorij 15. alias electio est nulla, & tam Regulares, quam Conscrutatores eo ipso incident in poenas in dicta Constitutione contentas, & in Causis Ciuilibus passiuis subiectiuntur Iurisdictioni Ordinarij, vt litteris rotundis in dicta Constitutione expressè cauetur.

Ea autem, quæ pro forma seruari mandauit in dicta Constitutione Gregorius 15. sunt videlicet; Primo, vt Religiosi etiam Equites Hierosolymitani, in Iudices Conseruatores huiusmodi eligi, nominari, aut deputari non possint, nisi non solum habeant qualitates, requiritas, & descriptas in Constitutione felic. record. Borealis Octauij, quæ incipit = Statutum, ita ut, vel Dignitate Ecclesiastica prædicti, vel Personatus obtinentes, vel Ecclesiarum Cathedralium Canonici existant, sed etiam à Concilijs Provincialibus, vel Diocesanis iuxta decretum Concilij prædicti Iudices electi, vel designati sint.

Ex cuius lectura apparet, quod ut valida sit electio Conseruatoris, non sufficit, vt sit Canonicus Ecclesia Cathedralis, aut quod possideat Dignitatem Ecclesiasticam, sed etiam oportet, vt sit unus ex Iudicibus synodalibus, vt plenè probat Fagnanus, qui dictam Constitutionem compilauit in dicto cap. Si Clericus num. 53. de foro competenti, ubi adducit rationem, propterquam Summus Pontifex voluit, vt Regulares eligerent in Conseruatorem unum ex Iudicibus in Diocesana Synodo deputatis, quos indubitatum est in singulis Diocesibus deputari, & illis Sedes Apostolica passim concedit per Breue commissiones causarum in gradu appellationis.

Quodque ad validitatem electionis Conseruatoris requiratur de forma, vt Conseruator habeat qualitatem, vt sit unus ex Iudicibus synodalibus resolutum fuit à Sacra Congregatione, vt ex resolutione, quam adducit Fagnan. in d. cap. Si Clericus num. 59., & probant in specie Reuerendissimus Petra ad Constit. 10. Eugenij 4. tom. 4. fol. mibi § 19. num. 11., ibi = Nostris vero temporibus sunt in viridi obseruantia etiam quoad Regulares priuilegiatos, quæ Gregorius 15. in Constitutione 9. incipien. Sanctissimus fanciuit inhærendo vestigijs Clementis Octauij in Constitut. 3. incipien. Sanctissimus &c. idem Pontifex decreuit, vt nequeant Conseruatores deputari, nisi habeant nondum qualitates requiritas in capit. Statutum de elect. in 6. adeo ut, vel Dignitate Ecclesiastica prædicti, vel Personatum obtinentes, vel Ecclesiarum Cathedralium Canonici existant: VERVM ETIAM IN SYNODO DIOECESANA, VEL PROVINCIALI &c. IVDICES ELECTI, ET DEPVATI SINT. Passerinus in capit. Fin. de offic. delegat. in 6. quæst. Vnica artic. 16. num. 309. ibi = Forma eligendi Conseruatores ponit Greg. 15. in Constit. de Conseruat.

In §.2. sed ibi de forma non requirit, nisi, quod Conseruatores habeant qualitates descriptas in capit. Statutum 5. de rescript. in 6. Et ultius, quod eligendi &c. sint alias Iudices synodales Bordonus tom. 2. resolut. 95. num. 16. 17., & 18. Pellizzarius in manuali Praelat. tom. 2. tractat. 8. capit. 8. sect. 4. num. 88 fol. mibi 793. ibi = Querere 6., qui possint, & debeant eligi in Conseruatores Respondeo non posse, nec debere eligi, nisi eos, qui sunt in dignitate constituti, aut Ecclesie Cathedralis Canonici, & qui præterea Sc. prius electi fuerint in Iudices synodales patet ex Bulla Gregorij 15.

Præsertim quia id ipsum præcedenter altera sua Constitutione statuerat Clemens Octauus, ut in Bullario intèr Constitutiones dicti Summi Pontificis la tertia, illamque transcribat Kochier de Iurisdictione Ordinarij in exemptos, bo: mem: Fagnan., & Barbos. in locis superius allegatis, eamque quoque transcritbit Monet. de Conseruatorius capit. 5. num. 145., & quamvis ipse in sequentibus numeris sua Hære conatur in Iudice Conseruatore non esse necessariam illam qualitatem, vt sit Iudex synodalil, tamen suam opinionem fundat in eo, quod scilicet Constitutio Clementis Octavi non fuit Constitutio perpetua, sed fuit nuda, & simplex regula Cancellariae, quæ cum obitu illius expirauit, ex quo Pontifices Successores illam non confirmarunt.

Argumenta autem Monetæ vrgere possent in casu, quo non adesset alia Constitution, quam illa Clementis Octavi, at cum subinde idem fuerit Statutum in perpetua Constitutione Gregorij 15., vtique seruanda est dicta Constitution, vt in punto, quod pro forma requiratur, vt Conseruator esse debeat Iudex synodalil probant omnes auctoritates superius adductæ vigore præcitatæ Constitutionis Gregorij 15. la 9.

In casu nostro Patres Aduersarij deputarunt in Conseruatorem D. Andream de Solis, & Barrera Priorem Regij Conuentus Sancti Iacobi d'Espata non solum destitutum qualitatibus præscriptis in dicto capit. Final. de Officio Delegati in 6., sed etiam destitutum illa qualitate Iudicis synodalil, & proinde electio fuit nulla, & tam Conseruator, quam Aduersarij ipso iure, ipsoque factò inciderunt in poenas in dicta Constitutione Gregorij 15. contentas, & superius expressas.

Et in specie, quod non possint eligi in Iudices Conseruatores Superiores Conuentuum cuiuscumque Ordinis, & Religionis resoluti Sacra Congregatio Concilij in Turritana, ibi = Quarente Archiepiscopo Turritano = An Regulares unius Conuentus Monasterij, vel Domus aliquem Priorem, seu Guardianum, vel quamvis alium, quamvis Dignitate Regulari fulgentem in suum Conseruatorem eligere, vel deputare possent = Sacra Congregatio Cardinalium non posse respondit die 8. Octobris 1617 = quam resolutionem refert Barbos. de Episc. allegat. 106. num. 15., Pellisarius in manuali Regularium tom. 2. tractat. 8. cap. 8. sect. 4. n. 1. fol. mibi 794. Passerin. in cap. Statutum de Officio Delegati in 6. quest. unica art. 15. num. 299., vbi testatur illam originaliter inspexisse: Quodque Superiores locales Conventuum

uentum Regularium non possint esse Conseruatores vltra prædictos probant *Bordonus* allegat. 95. num. 15., *Lezana* part. 2. cap. 10. num. 14., *Barbastrensis* in *Pastorali* part. 1. claus. 2. num. 6., *Fragosius* de *Regimine Reipub.* tom. 2. lib. 4. cap. 12. §. 6. num. 117., *Donat.* quæst. regular. part. 2. tract. 17. quæst. 29. num. 2.

Et ad summum prætendi potest, quod tunc Superior Regularis possit eligi in Conseruatorem, quoties sit unus ex Iudicibus Synodalibus dictæ Dioecesis, prout resolutum quoque testatur à Sacra Congregatione Concilij *Barbos.* in summa Apostolicarum decisionum verbo Conseruator num. 15. ibi = Conseruator potest eligi Abbas Ordinis Oliuetani, si Episcopus in Synodo illum deputauerit Iudicem Synodalem = & probant *Ioannes Maria Nauarius* in *Summa Bullarum* sub tit. de Conseruator. verò Conseruatores nu. 5., *Lezana* in summa quæst. Regular. tom. 2. cap. 10. num. 14. in fin., *Pellizzar.* in *Manuali Regularium* tom. 2. tract. 8. sect. 4. num. 90. circè fin. ibi = Cùm Lezana testetur Abbatii Ordinis Oliuetani ab ipsa Congregatione Cardinalium indultum fuisse, vt eligi posset in Conseruatorem, si Episcopus cum in Synodo deputauerit Iudicem Synodalem, quod indultum puto competere per viam communicationis etiam *Prælati* aliorum ordinum, si iij alias in Synodo deputati fuerint Iudices, sicut statuit *Gregor. XV.* =

Patet ex præmissis, quod quocumque se vertant Aduersarij, cognitio huius Causæ spectat ad Ordinarium, etiamsi haberent potestatem sibi eligendi Conseruatorem, quia Conseruator solum habet Iurisdictionem in manifestis iniurijs, & violentijs, quæ Regularibus inferuntur, ipsisque est de Iure interdictum, vt possint se intromittere in cognitione Causarum Ciuilium ad Textum expressum in d. cap. final. de Officio Delegati, & Doctorum Autoritatibus, & Sacrae Congregationis resolutionibus suprà ostendi.

Et quamvis Aduersarij ostenderent, quod eorum Conseruatori amplissimæ facultates à Sede Apostolica sint elargitæ, & specificè concessa fuerit facultas cognoscendi causas Ciuiiles, & Iudiciale Indaginem requirentes, in quibus sunt Rei, in his etiam terminis Causa, de qua agitur spectaret ad Ordinarium, nedum quia in electio- ne Conseruatoris non elegerunt Personam habentem qualitates præscriptas à Constitutione Gregorij XV. ex quo scilicet sit Prælatus Conuentus Ordinis Militaris, qui nequit in Conseruatorem assumi, sed etiam, quia non habet qualitatem Iudicis Synodalis de forma requisitam à Constitutione Gregorij XIII.

Hæc quoad primam partem nostræ commissionis, quo verò ad secundam partem, qua suprà ostendit circumscribi omnia acta, & gesta per Conseruatorem, ut que Provincia reficiat Reuerendissimo Capitulo omnes expensas, Instantia in hac secunda parte habet maiorem Iustitiæ fomentum: nam aut Aduersarij habent potestatem eligendi Conseruatorem sine speciali facultate cognoscendi Causas Aduer- siorum, in quibus sunt Rei, & eo ipso quod Provincia instetit coram Conseruatore, ut ad se auocaret Causam Iudiciale indaginem requirentem: & Conseruator dictam Causam auocauit, omnes actus facti sunt nulli, & invalidi, & Provincia Actrix tenetur Prin-

tipalibus omnes expensas reficere; vt expressè decisum habemus in dicto cap. final. de Officio Delegati in 6. §. Vt autem ibi = Vt autem Conseruatores limites sibi traditæ potestatis, quos frequenter excedunt, metu pœnae diligenter obseruent, decernimus, vt si de alijs, quam manifestis iniurijs, & violentijs scienter se intromiserit, seu ad alia, quæ iudicialem indaginem exigunt suam extenderit potestate m̄, eo ipso per unum annum ab Officio sint suspensi: Pars verò quæ hoc fieri procurabit Sententiam Excommunicationis incurrat, à qua non possit absolui, nisi ei, quem sic fatigauit indebitè, primo satisfaciat integraliter expensas.

Et in fine dicti §. ibi = Quicquid autem contrà præmissa, vel eorum aliquid attentari contigerit, omnino decernimus irritum, & inane = Ex cuius textus censura sunt circumscribenda omnia gesta per assertum Conseruatorem, tam ex patenti defectu Iurisdictionis, quam ex decreto irritanti in dicto textu apposito, vt relatis antiquis Canonistis probat Barbosa in dicto cap. Statutum num. 24. de Offic. Delegati in 6.

Quodque Prouincia Aduersaria, quæ Causam auocare fecit à Conseruatore in Causa Indagine iudicialem requirente incidit ipso facto in excommunicationem, & teneatur Reuerendissimo Capitulo integraliter reficere omnes expensas non solùm est expressum litteraliter in textu, sed etiam probant post antiquos Canonistas ibi Barbos. num. 21., Passerin. super eodem cap. final. num. 41. & seqq.

Et quatenus Aduersarij prætendant, siue probauerint, quod huc usque probatum non fuit, ipsos habere indultum Apostolicum deputandi Conseruatorem cum facultate, & Iurisdictione cognoscendi Causas Ciuiles iudicialem indaginem requirentes, adhuc tamè cum minime deputauerint personam iuxta Constitutionem Gregorij XV., qualificatam, & formam in dicta Constitutione præscriptam non seruauerint, vtique omnes actus ab eo facti sunt nulli, & inualidi ex defectu Iurisdictionis, & pro nullis, & inualidis haberri voluit Gregoriana Constitutio, vt ex contextu illius ibi = Et Deputationes huiusmodi, omniaque inde sequenda nullius sint roboris, vel momenti.

Quodque Pars, quæ auocare fecit Causam à Conseruatore contrà formam prædictæ Constitutionis electo, teneatur reficere Collitiganti expensas, liquet pariter ex dicta Constitutione, quæ in hac parte pœnas in dicto cap. Statutum decretas innouavit ibi = Quod si qui Conseruatores siue in hac parte, siue alijs quomodolibet suos limites ex eesserint &c., & Pars, quæ hoc scripsi, Conseruatores, Societatem Excommunicationis incurrat iuxta formam alterius Constitutionis eiusdem Bonifacij Prædecessoris, quæ incipit ut Constitutione = & aduerdit in specie Passerinus in dicto cap. final. de Officio Delegati in 6. num. 44.

Præmissa eo magis procedunt, quia Prouincia Aduersaria neque coram Ordinario, neq; coram Conseruatore probauit suos Religiosos aliquo Priuilegio esse exemptos à solutione Decimarum fructuum, quos colligant ex prædijs, quos proprijs sumptibus colunt, vt liquet ex priui-

416

priuilegijs coram vtroque Iudice productis, de quibus in Summario
num. 4. 5. & 6.

Agnoscentes Aduersarij defecatum exemptionis quoque ipsis obstatre in fine processus facti coram Conseruatore exhibuerunt sine villa formalis productione sine villa Partis citatione sumptum de sumpto asserti Priuilegij cuiusdam Papæ nuncupati Alexandri; cui nulla fides est adhibenda, tūm quia est sumptum de sumpto, tūm quia ignoratur à quo Alexandro Pontifice fuit concessum, cùm dictum Priuilegium careat mense, & anno, nec sit subscriptum neque à dicto Pontifice, neque ab aliquo illius Officiali, adeo ut nullam penitus mereatur in Iudicio fidem.

Quarè &c.

Vitus Angelus Caualletti.

Hyfspalen.

Beatissime Pater. E xponitur humiliter S.V. COMMISSIO
signanda.

illius Oratorum Decani, & Capituli Patriarchalis Ecclesiae Hyfspalensis Administratorum perpetuorum Decimarum totius Archidiæcesis, necnon Bartholomæi Hordones Affictuarij Decimarum Villæ de Alcalà de Guadaira, quod licet ipsi essent in quasi possessione immemorabili habendi, & colligendi Decimas ex tenimento, quod Patres Conuentus SS. Trinitatis Ordinis Calceatorum Ciuitatis Hyfspalen. possident in d. Villa de Alcalà de Guadaire, nihilominus dd. Patres sub praetextu, quod d. tenimentum coli cuperat anno 1715, expensis Provinciæ Decimas anni 1716. soluere recusarunt in graue Oratorum præjudicium, quo circâ introducto Iudicio coram Vicario Generali Hyfspalen. super dd. Decimarum solutione post mensuratum ex Decreto Ordinarij frumentum, & ordeum recollectum anno 1716. ascenden. ad quantitatem termille fanegarum, & vltra, dum Iudicium coram Ordinario prosequebatur, dicti Patres recursum habuerunt ad Priorrem S. Iacobi de Spatha prætensum Iudicem Conseruatorem ab ipsis nulliter, & de facto electum, qui Causam ad se aduocauit, & inhibitiones contrâ Ordinarium relaxauit, & quamvis Oratores prædicti incompetentiam d. Conseruatoris allegassent, adhuc præfatus Conseruator non solum non dubitauit nulliter, & de facto se declarare Iudicem competentem, & nouam inhibitionem decernere, sed quod magis est grauamina grauaminibus addendo appellationem per Oratores ad S.V. à d. Decreto intrâ legitima tempora interpositam reiecit. Recurrunt itaque Oratores prædicti ad S.V. humiliter supplicantes, quatenus declarare dignetur d. Cause cognitionem ad Ordina-

dinarium spectare circumscriptis omnibus gestis per ass. Conseruatorum cùm clausula etiam refectis omnibus expensis per Conuentum, seu Prouinciam, vel si magis placet Causam, & Causas appellationis, & appellationum huiusmodi vna cùm omnibus suis inciden, &c., ac quām, & quas alicui ex Sacri Vestri Palatij Apostolici Causarum Auditoribus audien., cognoscen., sineque debito terminan., committere, & manda-re cùm facultate citandi &c. neconon Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis Stylo Palatij, & Curiæ, cæterisque contrarijs non obstantibus quibuscumque statum &c. prò ple-nè &c.

CONGREGATIONE
Signatura Iustitiae

R. P. D.

MERLINO

Hyspalen. Decimaru[m]:

P R O

Illmis DD-Decano, & Capitulo Patriar-chalis Ecclesiæ Hyspalen.

C O N T R A

Ven. Conuentum, & PP. Ordinis Trini-tariorum Calceatorum extra Mu-ros Ciuitatis Hyspalen.

Facti.

Proponam die Iouis 19. Septembris 1720.
C. Merlinus.

¶ Typis Zinghi, & Monaldi 1720.